

LBRIS

We know
books

Renata N. Dobre

*Delirând
pentru
o vreme*

Volum de poezii aberante

LETRAS
Promovăm autorii români

Cuprins

Umbra sufletului.....	6
Sirenă	8
Mumie	11
Ecou	13
Plăcintă cu cireșe și venin	16
Poate.....	19
Duet.....	21
Univers	24
Castel de nisip	27
Fantasmă vie	30
Iubirea dintâi	32
Poli opuși	34
Oameni morți	36
Aripi frânte.....	39
Lună plină	41
Moartea universului	51
Crini	53

Dragă inimă.....	56
Ninge acum.....	59
Iubitori.....	62
Primăvara.....	64
Acasă.....	67
De m-ar ierta pământul.....	70
Distanță.....	72
Eu te-am ales pe tine dintre ei.....	75
Deficit de căldură.....	78
Umbră de iubire.....	80
Tu, străine.....	82
Trecător.....	85
Mort viu.....	87
Dorință puerilă.....	89
Mortul în sicriu.....	91
Iubito.....	93
Sevraj.....	95
Aberația I.....	97
Aberația a II-a.....	100
Aberația a III-a.....	102
Aberația a IV-a.....	105
Aberația a V-a.....	108

Aberația a VI-a.....	111
Aberația a VII-a.....	114
Aberația a VIII-a.....	117
Nota autorului.....	120

Muzica și fumul de țigară
Sunt tot ce-ți trebuie
Într-o lume în care doar umbrele
Pot merge mai departe.

Da, e o lume imperfectă,
În care amintirea a ce ai iubit
Și a cât de mult ai suferit
E doar o fantasmă a trecutului.

Și tot muzica și fumul de țigară
Ne vor ține companie aici.
Nu te teme! O să fim și noi umbre,
Printre muritori...

*O sirenă iubește frumos și nu iubește
doar oceanul.*

Luna-mi lumina brațele și fruntea,
Îmi străbătea pielea și mi-o albea,
Iar mă ferește de vuietul dulce al tritonilor,
Țesut cu fir de bucurie și de odor.
Știam că tu erai unul dintre ei,
Stăpân al apei și al meu.

Alergam spre mine, înapoi,
Unde m-am lăsat atunci,
Singură și plină de iubire...
Pentru muzica rock, nu altfel.

M-am aruncat 'nainte, în cânt de amor
Și am intrat pe-o ușă spartă,
Deși n-aveam să mă găsec
Și să mă cuprind în brațe.

De-ar fi fost să fiu ceva, aș fi fost sirenă,
Căci îți purtam ție dragostea
Și mă umplea din cap până în picioare.
La mine, cea dintâi, ți-ai păstrat coroana,
Și tot eu, cea din urmă,
Ți-am prefăcut-o în praf de aur și de dor.

Mi-am pus-o pe cap, dragă iluzie,
Privindu-mă în oglindă,
Cu ochii-mi grei de somn și morți de vii.

Mi-am dat seama că m-ai golit,
În loc să fiu plină de tine, de noi.

Și-am știut că m-am găsit,
Dar nu mai eram eu.

Teama m-a cuprins apoi,
În noaptea ce-a urmat,
Căci eu aveam să fiu sirenă,
Fără coadă, fără solzi,
Iar tu aveai să fii băiat.

Mumie

Mă așezi pe stele,
Fă-mă strălucire-n ele!
Mă așezi pe lună,
Dă-mi din oflitate flori cunună!

Și mă poartă-n cer,
În depărtare – un paradox
De suferință și de jale.
Moare un înger decăzut
De Dumnezeu ieri născut.

Te sărut prin tot,
Veșnica-mi iubire ce ți-o port!
Te sărut prin toate,
Arză-mi trupul de astă-noapte!
Iar îngroapă-mi oasele în sol –
Suflet de mumie mort și gol,
În pământ de trandafiri
Albi și roșii, sângerii.

*Nu mi-e teamă să iubesc, mi-e teamă doar
că nu o să fiu iubită înapoi.*

*Orice om capabil să iubească
e capabil să treacă și peste
suferință.*

Ecou

Te caut printre vise,
În nopțile deschise.
Unde-ți e chipul, oare,
Când inima îmi moare?

Ca o veche răsuflare,
Îmi ataci a mea uitare.
Mă dezvălui de secrete,
Căutându-mi prin regrete.

Eu ți-am dat tot ce-am avut,
Tu ai fost un vis pierdut.
Suspinele au revenit,
Din vis iarăși m-am trezit.

Clipele trec neîncetat.
Ne-am ciocnit, fără impact.
Iar acum fărâmi adun
Din inima-mi făcută scrum.